

РЕШЕНИЕ

№ 5458

гр. София, 19.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 14.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7098** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 84, ал. 3 във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, вр. с чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на К. Н. Ф., гражданка на И., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], с адрес [населено място], ж.к. „Света Т.“, [жилищен адрес] А, срещу Решение № 9802 от 11.07.2022 г. на заместник председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ-МС), с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, вр. чл. 9 от ЗУБ е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че оспореният индивидуален административен акт е незаконосъобразен, тъй като е постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречи на материалноправните разпоредби и е в явно несъответствие с целта на закона. Иска се от съда да отмени на решението като незаконосъобразно и да върне преписката на административния орган за ново разглеждане и произнасяне от административния орган.

Ответната страна оспорва жалбата като неоснователна. Счита решението за законосъобразно. Представя административната преписка по издаване на оспорения отказ и писмени доказателства, част от административните преписки по молбите на децата на К. Н. Ф.. Моли съда обжалването да бъде отхвърлено.

Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, като взе предвид, че жалбата е подадена в срока по

чл. 84, ал. 3 ЗУБ, от адресат на оспорения отказ, срещу подлежащ на оспорване административен акт, намира същата за допустима.

След като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по подадена от К. Н. Ф. последваща молба за предоставяне на международна закрила, по смисъла на т. 6, § 1 от ДР на ЗУБ, регистрирана, с рег. № УП 18324/21.12.2021 г. на ДАБ-МС и с вх. № РД 09-2581 от 21.12.2021 г. на РПЦ - С., във връзка с Решение № 7409 от 08.12.2021 г., постановено по адм. д. № 8989/2021 г. по описа на АССГ, с което е отменено решение № 24-ОК от 17.08.2021 г. на интервюиращ орган при ДАБ-МС, с което не е допусната последващата молба с УП-18324 от 13.08.2021 г. на ДАБ-МС до производство за предоставяне на международна закрила. В тази молба като ново обстоятелство от съществено значение за личното ѝ положение на лице търсещо международна закрила е посочено раждането на дъщеря ѝ А. Д. А. на 16.07.2021 г. в [населено място].

Въз основа на подадената молба молителката е регистрирана като лице от женски пол, [дата на раждане] в [населено място], И., гражданка на И., етническа принадлежност – „кюрд“, вероизповедание - сунит, семейно положение: омъжена, ЛНЧ [ЕГН]. Личните данни на К. Н. Ф. са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 ЗУБ (л. 35). На 21.12.2021 г. е съставен регистрационен лист (л. 50). В същия ден К. Н. Ф. е получила и копие от Указания рег. № УП-18324/21.12.2021 г. относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България (л. 41), включваща пояснения относно производството по предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за предоставяне на международна закрила, относно връчване на решенията. Видно от удостоверителното изявление на К. Ф., обективизирано на стр. 5 от указанията, същите са били преведени на разбираем за чужденката език – „арабски език,“ и е получила копие от тях. Съставена е ЕВРОДАК дактилоскопна карта (л. 48) с референтен номер BR112C2112210001.

На 21.12.2021 г. на жалбоподателката е връчена покана за насрочено интервю (л. 47). Уведомена е, че неявяването ѝ ще се счита за неспазване на съществено задължение в производството за предоставяне на статут, както и че неявяването на определената дата или в продължение на 10 работни дни след нея е основание за спиране за производството.

Видно от съставения протокол рег. № УП 18324/29.12.2021 г. (л. 36 и сл.) на 29.12.2021 г. е проведено интервю с жалбоподателката, на разбираем за нея език. От изложеното от кандидата по време на интервюто се установява, че К. Н. Ф., не е арестувана, съдена, осъждана, не се е занимавала с политика, не е членувала в политически партии и организации. Самоопределя се, че принадлежи към етническата група на кюрдите. Същата е „мюсюлманин - сунит“ по религия като твърди, че в тази връзка не е имала проблеми. Заявява, че в И. е живяла със съпруга си в [населено място]. Изтъква, че градът е разделен на араби и кюрди и е имала проблеми поради етническата си принадлежност към втория етнос. Заявява, че през 2016 г. тя и съпругът ѝ са били заплашени от неизвестни лица. По това време съпругът ѝ е имал магазин за търговия с мобилни телефони, където е получил и заплахите. По това време жалбоподателката е следвала право в университета в [населено място]. Твърди още, че един ден на излизане от правния факултет до нея спряла кола. Според думите

й, хората от колата й казали, че щом съпругът й не искал да работи за тях, тогава тя трябвало да го направи. Посочва, че побягнала, но била настигната и ударена с пръчка по главата. При опит да се предпази с ръка, китката й била счупена, а по главата се наложило да й направят няколко шева. Заявява, че пет дни по-късно тя й съпругът й напуснали страната. Конкретното нападение посочва едва сега, поради страх като заявява, че при пристигането си в Република България тя и съпругът й били посъветвани от трафикант да не разказват историята си, защото сред бежанците в ДАБ-МС имало много лоши хора. Допълва, че нейната цел е да получи закрила от Република България, защото положението й е много тежко, ходи при двама психолози. В заключителната част от протокола е отразено, че интервюто е проведено на разбираем за оспорващата език - арабски, без да съществуват комуникативни пречки и без възражения или допълнения от нейна страна.

С писмо рег. № УП-18324/28.01.2022г. ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в Р България на К. Н. Ф..

Като част от преписката е приета актуална справка вх. № МД-172/16.03.2022 г. от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, относно общото положение и актуалната политическа и икономическа обстановка в И., както и конкретно за актуално положение в Иракски К. и Д.. Справката е съставена съгласно Методологията на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището за изготвянето на информация за страните на произход на база внимателно подбрани, публично достъпни външни източници, посочени в края на документа. Данните от същата са анализирани в обстоятелствената част на оспорения акт.

Със становище рег. № УП18324 от 01.02.2022 г. на интервюиращия орган (л. 20) е предложено на председателя на ДАБ – МС да откаже предоставянето на международна закрила на К. Ф..

От съдържанието на административна преписка и приетите писмени доказателства се установява, че за първи път жалбоподателката е депозирала молба за международна закрила, вх. № 1512/17.05.2016 г. при ДАБ-МС, по която с Решение № 11065 от 08.11.2016 г. на председателя на ДАБ - МС (л. 211 и сл.) е постановен отказ за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Отказът е обжалван от лицето, като е образувано адм. дело № 12515/2016 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ). С влязло в сила определение № 722 от 03.02.2017 г. на АССГ жалбата срещу решението на ДАБ е оставена без разглеждане.

К. Н. Ф. е подала последваща молба, рег. № 1024 от 31.05.2017 г. в ДАБ - МС за международна закрила, по която с решение № 15314 от 04.08.2017 г. на интервюиращ орган на ДАБ - МС, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ, поради липса на предпоставките на чл. 8 и чл. 9 от същия закон е постановен отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. С влязло в сила решение № 325 от 15.01.2018 г. по адм. дело № 9775/217 г. на АССГ жалбата на К. Ф. срещу решението на ДАБ-МС е отхвърлена.

Иракската гражданка е подала последваща молба рег. № УП-18324 от 25.06.2019 г., с която е направила искане да бъде допусната до производство по предоставяне на международна закрила. С Решение № 37-ОК от 05.07.2019 г. на Интервюиращ орган към ДАБ-МС, чужденката не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. Постановеният административен акт е обжалван и с Решение № 5513 от 18.09.2019 г. по адм. дело № 8255/2019 г. по описа на АССГ жалбата на чужденката е отхвърлена.

На 08.10.2019 г. отново е подадена молба за предоставяне на закрила рег. № УП-18324 от страна на иракската гражданка. С Решение № 51-ОК/22.10.2019 г. на Интервюиращ орган към ДАБ-МС подадената молба не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. Подадена е жалба от страна на иракската гражданка и с влязло в сила Решение № 7986 от 16.12.2019 г. по адм. дело № 12850/2019 г. по описа на АССГ жалбата е отхвърлена.

За пореден път кандидатката е подала молба рег. № УП-18324 от 27.12.2019 г. за предоставяне на международна закрила. С Решение № 2-ОК от 09.01.2020 г. Интервюиращ орган към ДАБ-МС не е допуснал молбата до производство за предоставяне на международна закрила. Постановеният административен акт е връчен лично на чужденката на 15.01.2020 г. и е жалбата срещу него е отхвърлена с окончателно Решение № 1730 от 10.03.2020 г. по адм. дело № 811/2020 г. по описа на АССГ.

На 20.01.2021 г. К. Н. Ф. отново е подала молба за допускане до производство по предоставяне на международна закрила. С Решение № 1-ОК от 01.02.2021 г. на Интервюиращ орган към ДАБ-МС молбата за предоставяне на международна закрила не е допусната до производство. Решението не е обжалвано и е влязло в сила.

С последваща молба с рег. № УП-18324 от 13.08.2021 г. чужденката в лично качество и в качеството си на законен представител на дъщеря й А. Д. А. е поискала предоставяне на международна закрила за седми път. Като ново обстоятелство от съществено значение за личното й положение е посочено раждането на дъщеря й А. Д. А. на 16.07.2021г. Към молбата е приложено удостоверение за раждане № [ЕГН]. С Решение № 24-ОК/17.08.2021 г. на интервюиращ орган към ДАБ-МС молбата на иракската гражданка не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. С Решение № 7409 от 08.12.2021 г. по адм. дело № 8989/2021 г. по описа на АССГ решението на Интервюиращия орган към ДАБ-МС е отменено, като са дадени указания от страна на АССГ молбата на чуждата гражданка да бъде допусната до производство по общия ред. В тази връзка молителката е регистрирана в ДАБ-МС с молба вх. № РД09-2581 от 21.12.2021 г. Малолетната й дъщеря А. Д. А. е регистрирана с отделна молба вх. № РД 09-1144/05.08.2021г. По нея след проведено административно производство е постановено Решение № 13121/19.08.2022г. на заместник-председателя на ДАБ-МС, с което е отказано да й се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

Съпругът на иракската гражданка, Д. А. Х., [дата на раждане] в И., гражданин на И., ЛНЧ [ЕГН] е регистриран с отделна молба за закрила в ДАБ-МС. За първи път той е подал молба за предоставяне на статут с вх. № 1513 от 17.05.2016 г. на РПЦ - С. до Председателя на ДАБ-МС. С Решение № 7563 от 31.08.2016 г. на Председателя на ДАБ-МС на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният акт е обжалвал и с Решение № 1256 от 27.02.2017 г. по адм. дело № 10887 по описа за 2016 г., Първо отделение, 3 състав на АССГ отхвърля жалбата на чужденеца срещу решението на ДАБ-МС. С Решение № 9989 от 27.07.2017 г. по адм. дело № 4211 по описа за 2017 г., Трето отделение на Върховният административен съд (ВАС) оставя в сила Решението на АССГ.

От Д. А. Х. са подадени още две последващи молби за предоставяне на международна закрила. При административното им разглеждане същите не са уважени и е постановен отказ. По съдебен ред подадените срещу постановените решения жалби са отхвърлени. Съдебните актове са влезли в сила.

По отношение на първото дете на молителката, родено в Р България, Р. Д. А., [дата на раждане] гражданка на И., е подадена молба с № 347/13.02.2017 г. с която малолетната гражданка е регистрирана в ДАБ-МС. С решение № 10953/30.05.2017 г. на председателя на ДАБ-МС е отказано предоставянето на международна закрила. Административният акт е обжалван и с решение № 6924/04.12.2020 г. по адм. дело № 6980/2017 г. на АССГ, оставено в сила с решение № 5441/28.04.2021 г. по адм. дело № 1465/2021 г. по описа на ВАС, жалбата е отхвърлена.

С решение № 29-ОК/18.07.2022г. на интервюиращ орган при ДАБ-МС, последващата молба на Р. Д. А. с вх. № УП 19565 от 30.06.2022г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Не е спорно по делото, че К. Ф. от 2016 г. пребивава на територията на Република България със своя съпруг Д. А. Х., [дата на раждане] в И., гражданин на И. и че от брака им: на 23.04.2017 г. се е родила дъщеря Р. Д. А., гражданка на И.; на 16.07.2021 г. се е родила дъщеря А. Д. А., гражданка на И.. Безспорно се установява и че по отношение на Д. А. Х. и Р. Д. А. са издадени и влезли в сила решения на ДАБ-МС, след проведен съдебен контрол, с които им е отказано предоставянето на международна закрила.

С оспореното в настоящото производство решение № 9802 от 11.07.2022 г. на заместник председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на жалбоподателката е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният орган е обсъдил разказаната бежанска история от К. Ф. и е констатирал, че по време на интервюто молителя е изложил свършено различен мотив, свързан с етническият произход, който не е посочен в предходните производства пред ДАБ-МС. След анализ на разказаното е прието, че историята не обосновава наличие на предпоставки за предоставяне на международна закрила. В обжалваното решение се отбелязва, че „във всяко производство молителката е правила опити да представя нови факти и обстоятелства относно своята история, като всеки път те са били отхвърляни от ДАБ - МС, като несъстоятелни и нямащи отношение към бежанската ѝ история, така също и съдебните инстанции осъществяващи съдебен контрол над административния процес“. Извършена е и оценка на „висшия интерес“, на двете дъщери на молителката, като е преценено че те следва да живеят в семейна среда с родителите си в държавата им по произход - И..

Въз основа на събраните в административното производство доказателства, като е съобразил актуалната ситуация в страната на произход, ответникът е приел, че не са изпълнени предпоставките по чл. 8 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут и на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, вр. чл. 9 ЗУБ е постановил отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на К. Ф..

По делото са приети доказателствата по административната преписка, както и писмени доказателства пот административните преписки по молбите на двете дъщери на жалбоподателката. За послужване са приложени делата, образувани от жалби на К. Ф. срещу предходните административни актове, издавани по молбите ѝ за предоставяне на международна закрила пред ДАБ – МС.

От така приетото за установено, настоящият съд прави следните правни изводи:

Решението е постановено от компетентен административен орган в хипотезата на делегация съобразно Заповед №РД 03-15/03.05.2022 г. на председателя на ДАБ (л. 19).

Решението е поставено в установената от закона писмена форма, при

спазване на административнопроизводствените правила. От приетите и неоспорени по делото доказателства се установява, че жалбоподателката е информирана писмено, на разбираем за нея език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията ѝ, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомена за датата на насроченото интервю, по време на което ѝ е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от нея език, като за целта е бил осигурен превод. Протоколът от интервюто не е прочетен, поради удостоверен в същия отказ от нейна страна. Изрично е удостоверила с подписа си на протокола, че няма възражения и допълнения. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е била ограничена да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си. Внимателно е изслушана, не е ограничавана в изявленията си, поставяни са ѝ уточняващи въпроси. От страна на интервюиращия орган са ѝ зададени и въпроси във връзка с заявената бежанската история, поради констатираното несъответствие на изложената такава в проведените интервюта по подадените предходни молби за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут от К. Ф..

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправното основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че заявените от жалбоподателя обстоятелства не могат да бъдат свързани с нито една от причините за преследване посочените в закона.

В настоящия случай правилно ответникът, изхождайки от фактите от изнесената пред него бежанска история, възприема извод за липса на такова преследване, което да се обосновава по някоя от причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В бежанската история няма нито един обоснован фактически довод за проявен спрямо оспорващата акт на преследване от страна на официалните власти в И., която се явява

страната по произход за търсещата закрила. Няма нито един наведен довод от жалбоподателката, че същата е обект на преследване в И. и от някоя друга организация. В действителност в бежанската история няма доводи за такова релевантно преследване, нито се обосновава наличие на реална опасност от бъдещо такова в страната ѝ на произход по някоя от причините, които се сочат в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Нещо повече, от бежанската история на жалбоподателя и нейното поведение следва изводът, който е направил и административният орган, че мотивите ѝ да напусне страната си на произход са с личен характер, което не е предпоставка за предоставяне на закрилата по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

Ето защо, изцяло правилни са изводите на органа, че чужденката не доказва предпоставки за предоставяне на търсения бежански статут. Правилността на крайния извод за липса на предпоставките по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ се следва изцяло от факта, че в изнесената от чужденката бежанска история няма данни, че тя лично или нейното семейство са обект на преследване в родината ѝ И., поради нейната (тяхната) етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение. Видно от приобщените по делото писмени доказателства във връзка с проведените предходните процедури по молби на К. Ф. за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е видно, че тя има още три деца родени преди двете ѝ малолетни дъщери. Същите пребивават в И.. Фактите относно заплахите в сервиза за телефони на съпруга ѝ са изложени в предходното производство пред ДАБ-МС, обсъдени са и от съда при съдебния контрол на административните актове на ДАБ-МС по молбите ѝ за закрила и не представляват ново обстоятелство.

В хода на производството жалбоподателката не представи доказателства за да убеди съда в основателността на молбата си за международна закрила на основание, че при връщането ѝ в И. ще бъде подложена на забраненото третиране по чл.2 и чл.3 ЕКЗПЧ или в нарушение на принципа за забрана за връщане" по чл.33 от Женевската конвенция за бежанците, чл.4, ал.3 ЗУБ, чл.18 от Хартата за основните права на ЕС, относими към предоставянето на хуманитарен статут по чл. 9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ. В тази връзка съдът намира за правилна и обоснована преценката на административния орган за неоснователност на молбата за предоставяне на хуманитарен статут на основанията посочени в чл. 9, ал. 1, т. 1-2, като правилно тази преценка е направена по отношение на страната на произход, за която органът в особеното производство събира данни, обобщени в нарочна справка. В контекста на критериите по чл. 98, ал. 2, т.1-4 ЗУБ, в мотивите на оспореното решение са направени изводи за степента, в която държавата в И. предлага защита срещу преследване и полага усилия за опазване на

реда, сигурността и защита на правата на своите граждани.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В разглеждания случай К. Ф. не навежда като причина за напускането на родната си страна наличието на опасност да бъде осъдена на смъртно наказание или екзекуция или пък да бъде подложена на изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Дори напротив - от бежанската история става ясно, че тя не е арестувана и осъждана в държавата си по произход. Жалбоподателката не е търсила помощ от полицията или съдействие от страна на властите в страната на произход и не може да се обоснове извод, че същите не са изразили готовност да ѝ помогнат. Поради това, съдът не счита твърдението, че ако се завърне в И., К. Ф. няма да получи подкрепа, за доказано.

Изводите на административния орган се подкрепят изцяло от данните по справка от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, представляваща официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му, фактите по която не са опровергани. Следва да се сподели извода в оспореното решение, че данни за заплаха на жалбоподателката липсват. Твърденията ѝ за заплаха за живота и сигурността ѝ следва да се ценят като дадени в противоречие с други заявени от нея обстоятелства преди това. Така членове на семейството ѝ живеят в И. като по отношение на родителите ѝ не се доказва с надлежни писмени доказателства, че същите имат каквито и да е проблеми там.

В справка по делото за ситуацията в И. са посочени конкретните проблеми. В И. и по-специално в Иракски К. има социално недоволство и напрежение поради високите нива корупция и безработица, не това не води до обосноваване извод, че страната се намира в състояние на вътрешен или международен въоръжен конфликт. В същото време е посочено, че „В материал на Американския университет в К. се посочва, че е ситуацията със сигурността в К.... е мирна, спокойна и значително различаваща се от ситуацията в останалата част на И.“, което е „...в пълен контраст с картината изобразявана от чуждестранните медии, неточно представящи К. като опасно и незаконно място“. Посочено е още, че : „В статия на BBC N. .... се посочва, че автономният регион на Иракски К. разполага с петролни

ресурси и с репутация на относително сигурен, стабилен и проспериращ район“. Освен това, административният орган правилно посочва, че наличието на въоръжен конфликт само по себе си не е достатъчно основание за предоставянето на хуманитарен статут. Съгласно решението на съда в Л., първо се изследва дали на съответното място има въоръжен конфликт и ако се установи, че такъв е налице, се изследва дали насилието, което го характеризира е безогледно. Ако има насилие, което е безогледно, но не се характеризира като въоръжен конфликт, то не е основание за предоставяне на хуманитарен статут.

С оглед на гореизложеното и предвид, че данните в справката не сочат на въоръжен конфликт - нито вътрешен, нито международен, то изводът в оспореното решение, че при завръщане на жалбоподателката в И., тя би могла да води нормален живот, предвид, че не се доказва реална опасност да претърпи тежки посегателства, се явява обоснован. Действително, на територията на И. съществува известен риск във връзка с мащабните протести в Б. и в няколко провинции с преобладаващо шиитско население, както и във връзка с организацията „Ислямска държава“ (ИД), която продължава да извършва сериозни злоупотреби, включително убийства чрез самоубийствени атентати и импровизирани взривни устройства. Тези актове на насилие обаче са спорадични и не могат да се ценят като въоръжен конфликт, освен това те не са на територията и на цялата страна. В допълнение, отпредставената справка за ситуацията в И. от 16.03.2022 г. се установява, че преобладаващо сунитските провинции, като А., С. ад Д., К. и Н., отчитат по-малко инциденти със сигурността в сравнение с 2018 г. и 2019 г.

В конкретния случай, за да отхвърли молбата за този вид закрила, решаващият орган се позовава, както на твърденията в интервюто, така и на фактите, които се съдържат в справка за И. с вх. № МД—172/16.03.2022 г. На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. Приетите по делото справки са изготвени от компетентен орган, в кръга на правомощията му, представляват официални писмени документи и обвързват съда да приеме за доказани фактите, удостоверени с тях, ако същите не се оборват чрез други надлежни доказателства, каквито в случая не се представят, нито се сочи техният източник, за да се събират.

В връзка с горното в самото решение има изложени доводи в насока степента на насилие в И.. Въпреки наличието на въоръжени сблъсъци и

инциденти със сигурността, обстановката не достига до наличието на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждански намиращ се на тази територия сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата територия на И., който да се обхваща от разширенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности (С.) по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.).

Разпоредбата на чл. 9, ал.2 от ЗУБ уточнява, че тежките посегателства, изброени в ал.1 на същата норма, могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. Освен че административният орган не е длъжен да извършва преценка и излага изрични мотиви относно чл. 9, ал.2 от ЗУБ, то и регламентираното в тази алинея уточнение е пряко свързано с ал.1, по която в процесното решение е извършена надлежна преценка. В интервюто жалбоподателката изнася данни за отправени спрямо нея заплахи за живота ѝ от неизвестни лица. Преценявайки тези доводи за заплахи с оглед разпоредбата на чл. 9, ал.1, т.3 от ЗУБ, правилно административният орган не е приел същите да представляват тежко посегателство. Макар, че те могат да бъдат квалифицирани като лични, заплахите за живота на жалбоподателя не са "поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт", нито пък са възникнали от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може, респ. не желае да противодейства. Заплахите имат криминален характер, произхождат от физически лица и няма данни държавата по произход на жалбоподателя да е в невъзможност да им противодейства.

Настоящата съдебна инстанция не установява обстоятелства при провеждането на административното производство, от които да може да се направи обоснован извод за нарушаване и несъобразяване на „висшите интереси“ на непълнолетните ѝ две дъщери, и предвид обстоятелството, че са родени в Република България, предвид което връщането им заедно с родителите си в [населено място], И. е неоправдано. В решението правилно административният орган е приел, че висшият интерес на детето по отношение на двете дъщери, отчитайки културна идентичност и събраната по случая информация, е те да продължат да живеят в семейна среда заедно с техните родители в държавата им на произход - И..

В приключилите производства касаещи жалбоподателката и по-голямата ѝ дъщеря Р. Д. А. е направена пълна оценка на висшия

интерес на детето, и е установена липсата на предпоставки за предоставяне на международна закрила. Интересите на малката й дъщеря А. Д. А. също са разгледани в отделно производство пред ДАБ-МС, приключило с решение № 131321 от 19.08.2022г. на заместник –председателя на ДАБ-МС, което подлежи на самостоятелен съдебен контрол.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл.8 и чл.9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, L. състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Н. Ф., гражданка на И., [дата на раждане] , против Решение № 9802/11.07.2022 г. на заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: